

Com acabar d'una vegada per totes amb els grafitis?

Hi ha grafitis artístics i embellidors, i hi ha ximplets que es dediquen a guixar-ho tot pel gust d'embrutar. Per pal·liar el cost de la neteja no hi hauria com gravar els esprais amb un impost compensatori, però seria injust per als que en fan un bon ús. Tal vegada s'hauria de restringir la venda d'esprais als grafiters que hagin superat un curs bàsic d'il·lustració i siguin capaços d'escriure dues paraules seguides sense cap falta d'ortografia. Al grafiter que se l'enxampi sense estar acreditat, se l'obliga a repintar un pas zebra amb un pinzellet de pintar ungles, i si el gargot empastifa i fa il·legible un plafó informatiu, a l'autor se li tatua el text del clatell a la pastanaga.

Manresa Medieval

 CATALUNYA

Panoràmica general del turó a començaments del segle XX.
 Fotografia: Bonart, Arxiu Comarcal del Bages.

La gran transformació del puig Cardener.
La construcció de la Seu gòtica
 El 1322 es va col·locar la primera pedra del que seria la nova església gòtica. Les obres van implicar una gran transformació. Les cases que hi havia al turó van ser expropiades i enderrocades, i el turó fou arrivenat i convertit en una superfície plana per poder fundamentar el nou edifici. Entorn al 1375 s'enderrocava la vella església romànica de Santa Maria i la casa dels pabordes, poc després s'hi va fer el toró de la petita esglésiola de Sant Martí. L'any 1377, el rei Pere III autoritzava l'enderroc de la torre vescomtal perquè no fes nosa a les obres de construcció de la Seu. Les pedres van ser reutilitzades en la nova església.

El paisatge des del puig Cardener
 Des del puig Cardener podem veure una panoràmica sobre el riu Cardener, el Pont Vell, la Cova de Sant Ignasi, la torre de Santa Caterina i algunes de les antigues fàbriques situades vora els cursos fluvials.

LA TRANSFORMACIÓN DEL PUIG CARDENER.
LA CONSTRUCCIÓN DE LA SEU GÓTICA
 El recinto amurallado ha ido siendo reparado hasta la actualidad, sobre todo a raíz de los conflictos bélicos de los siglos XVIII y XIX.
 En 1322 se inició la construcción de la iglesia gótica, que implicó una gran transformación: se derribaron las casas y la rolina fue nivelada para fundamentar bien el edificio. En torno a 1375 se demolió la iglesia románica de Santa María y la casa de los paborde. Poco después se hizo el torón de la capilla de San Martín. En el año 1377 el rey Pedro III autorizaba el derribo de la torre viscondal para no molestar a las obras de construcción de la Catedral. Las piedras fueron reutilizadas en la nueva iglesia.

